(ל) **מי דמי** . תיק הספר נעשה בסים לדבר המותר לנטלטו בלא סוס דליקה דספר בר טלטול הוא (ולדבר האסור כגון מעות) **פסח** . האי טור נעשה בסים לדבר (שמטו) האסור בטלטול שהבאר לאסור לנטלטו בלא חזי לאכילה עד לתורתא, דפסח חיט נאכל בלילה ובלי ורבי ישמעאל ליה ליה כטוד שמים בנאכל להדיוט ואפילו הוי טור תורת כלי עליו מיתסר מקום דהוי בסים לאיסור וכ"ש להוא גופיה עתי **דבר שלטול הוא** : **אם מביאין פיק שבתוכו מעות** . דהוי בסים לדבר שבטו לאסור ומניח בו ספר להציל וחיט צריך להסלק המעות כדמפרש וחזיל, לא נטלטל טור לגבי הבאר : **לי ניפא דמדיכא דפים כיס** . מעות עם הספר לא שדי להו לא מצריך ליה הגיא דיון למסדיכו כדקתני ואע"פ שים בתוכו מעות : **ליפוי נמי מייפינן** . מעלמא מלחת זוית הבית תיק ובתוכו מעות להניח בתוכו ספר ולהציל : **מי דמי** . היכא דהספר מונח עם המעות להיכא דהוא בא שבשיו להבילו עם המעות ולחת בו ספר : **פסס** . דספר ומעות בתוכו להכי לא מצרכינן ליה למיסדיכו : **דילמא מדסכי וכי נפלא לליקה** . על הספר : **פסח** . תדמייתי ליה מסדיכו דרך ביתו : **כדלמרינן מעיקרא** - דלא פליגי אלא בהפסקה ומייתי רבנן דהיה מתיק הספר דמתני' דמלינן מעות לגבי ספר לרבי הדיוט לגבי נרבי גבוה' חוזל ולימא שהות למסדיכו וס"ע לגבי נרבי גבוה דכל פעל ה' למעבדו יפסיק : **ודקשיא לך כו' דלא כבי ליה לעור** . חיט צריך לו לעור וחיט מתכוין להפסיק מקום עור ולא דמי להפסק חיצים ותחשים דמשכן : **וסס ר"ש מודה בפסיק רישיה ולא יפוי** . והכא תע"ג דלא מיכוין מיפסיק הוא : **דשקיל ליה בבדיו** . בתחיכות דקום מפסיק ומוכך דלין דרך הפסקה בכך **ולא מלחכה הוא** דלא שבות : **בדי לפייס** . לפתח שלין לו מחיצה : **וסו מבוי שאינו מפולש** . כלומר מבוי שהיתר בגלל הלבנים בין בטיבוד בין בשאר דברים וכל היתר שאר מבואות יש לו כגון שיתופי מבואות : **ופרוייהו**.

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה (מי דמי וכו' כגון מעות שבת אחי וכו' אסור בטלטול) ותוס' ד"ה ובלבד וכו' עיין לקמן קכח. ב"ב קנו. ב"מ כב. ב"ק קיז. ב"ב קנו. ב"מ כב. ב"ק קיז.

רבינו חננאל

דאינון סברי מטלטלין העור ע"ג בשר מקום שחיטה כל חד לרוכתיה והוא אמר . ואהדרו ליה אם מטלטלין להציל תיק של ספר אגו לא נטלטל עור אגב בשר ואהדר להו מי דמי תיק נעשה בסים לס"ת שמותר לטלטלו . עור נעשה בסים לבשר אסור לטלטלו . אלא הכי קאמרו ליה כו' ודחה ר' ישמעאל מי דמי . התם תיק נעשה בסים לס"ת שהוא מותר . ולמעות שהן אסורין הכא בבשר כולן אסור . והדר רב אשי ואמר הכי אהדרו ליה אם מביאין מעלמא תיק שיש בו מעות להציל לו ס"ת אגו לא נטלטל עור אגב בשר . והא מנ"ל אי נימא דדייקית מינה מה התיק שיש בו מעות וס"ת אינך מסיר המעות מתוך התיק ומציל הס"ת

מי דמי נעשה בסים לדבר האסור, אלא הכי קאמרי ליה: אם מצילין תיק של ספר עם הספר ואע"פ שיש בתוכו מעות לא נטלטל עור אגב בשר, מי דמי- התם נעשה בסים לדבר האסור ולדבר המותר הכא כולו נעשה בסים לדבר האסור אלא הכי קאמרי ליה "אם מביאין תיק שיש בתוכו מעות מעלמא להציל בו ספר תורה לא נטלטל עור אגב בשר", והיא נופה מנלן? דילמא דמדהיכא דאית ביה לא שדי להו איתויי נמי מייתינן, מי דמי התם אדהכי והכי נפלה דליקה הכא אדהכא והכי לישדינן? אלא אמר מר בר רב אשי לעולם כדאמרינן מעיקרא ודקא קשיא לך *הכא מלטול והכא מלאכה, בגון דלא קבעי ליה לעור, והא *אביי ורבא דאמרי תרוייהו מודה ר"ש בפסיק רישיה ולא יפוי? דשקיל ליה *בבדיו: ולהיכן מציליו אותן וכו': היכי דמי 'מפולש'? היכי דמי 'שאינו מפולש'? אמר רב חסדא שלש מחיצות ושני לחיין זהו מבוי שאינו מפולש ר' מחיצות ולחי אחד זהו מבוי המפולש **ותרוייהו** אליבא דרבי אליעזר דתנן *הכשר מבוי ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה *אומרים או לחי או קורה ר' אליעזר אומר שני לחיים א"ל רבה ג' מחיצות ולחי אחד מפולש קרית ליה ועוד לרבנן-נציל לתוכו אוכלין ומשכין אלא אמר רבה שתי מחיצות ושני לחיין זהו מבוי שאינו מפולש, שתי מחיצות ולחי אחד זהו מבוי המפולש **ותרוייהו** אליבא דרבי יהודה *דתניא יתר על כן אמר ר' יהודה מי שיש לו שני בתים בשני צדי ר"ה עושה לחי מיכן ולחי מיכן או קורה מיכן וקורה מיכן ונושא ונותן באמצע אמרו לו אין מערבין רה"ר בבך א"ל אלי לדידך נמי לרבנן נציל לתוכו אוכלין ומשקין אלא

הכא נעשה בסים לדבר האסור . פי' בקונטרס שהבאר לאסור למטלטל שהרי היט לאכילה עד הלילה והיט גרחה דת"כ היכי קאמר לה נטלטל טור לגבי באר כיון דבאר לאסור למטלטל וגרחה דלכ"ע באר מותר למטלטל תע"ג דמתן דקרי *באר תפל בעלמא למטלטל הייט מקום דחזי לכלבים והכא לא חזי לכלבים מ"מ מקום בזיון קדשי שמים שרי לכ"ע ובמטלטל טור לגבי באר הוא דפליגי והא דקאמר הכא דהוי בסים לדבר האסור היינו קושי שבאמת היה בסים לדבר האסור שכל הבאמה מוקלה היא מטלטל :

מי דמי התם לחדבי וכי נפלה לליקה . ות"ח לחאי לא קאמר התם נעשה בסים לדבר המותר ולדבר האסור הכא נעשה בסים לדבר האסור גרידא וי"ל דלאן נרחה לו לחלק כיון דהשתא שבור שיכול לעבר מעות מן הכים ואפילו הכי ת"ל לעבר ושרי כל שהוא עושה להצלת ס"ת ה"ג דשרי להביא תיק שיש בו מעות גרידא :

אדהכי והכי לשדינהו . משמע דלאי לא מלי למשדי המעות הוה מלי להביא התיק עם המעות להביא בו ס"ת ות"ל כשאין מספיקו מופסק לגמי עד החזה מותר לכ"ע למטלטל הוחיל ולא מלי שדי ליה ולא פליגי לגמי כשהופסק לגמרי כדפי' לעיל :

דשקיל ליה בבדיו . פירש בקונטרס' דלוכא שבות בכה"ג וקשה דהוה ליה למיתני בפסחים בפרק לגו דבריס (דף סה:) הפסק דלחי שבת כהלי היתו שבות דקתני התם דלחו שבת וגרחה לב"ש דלוכא לפיט שבות דלחיט מפסיק כשיעור תשיבות עור יתר ולא דמי למפיס מורסת להתם פתח קעביד לך ת"ל ו וכן לד מזיקין מ"מ לד הוא לבל הכא דלא קא עביד הפסק לפי' שבות ליכא :

(***דשקיל** ליה בבדיו). ות"ת דמני' בסוף תמיד נשחט (פסחים סה:) תנא *חשבה כל אחד ואחד טוטל פסחו בעורו אם כן לאו בבדיו היה מופסק ומשמע דבשבת חיירי דלמתני' להתם קאי דקתני לרבעה עשר שחל בשבת ואיכא למימר לא קאי אלא לחשבה ת"ל טוטלו בעורו שבפסק עד החזה ועוד לומר ר"י דליכא למימר דרבנן לדברי רבי ישמעאל קאמרי לדידן מותר להפסק לגמרי לדידך תורי לן מיהא דמותר להפסיק בבדיו ות"ת לפי זה ס"ל למיתסב התם דחיים הפסק ו"ל דבפלוגתא לא קא מיירי דלר' ישמעאל לא דמי ליה הפסק כלל ותע"ג דחשיב הרכבתו והכאתו ממון לתחוס דפליגי בה ר"ע ור' לחיעזר לא חשיב לה פלוגתא דר"ח דשמותי הוא ועוד דמהשתא פלוגתא ילפינן דהחתם חיכא דוחה להכי קאמר לה :

שלש מחיצות ושני לחיים כו' . השתא האי דמפרש לה הכי ומוקי תרוייהו לליבא דר"ח ולא בעי למימר שלש מחיצות ולחי ה' חיט מפולש ובלא לחי זהו מפולש והוא מפרש לליבא דהשתא היינו משום דסבר דבלא לחי כלל לא הוה שרי בן בתירא דהוי כרמלית ולא דמי לחלר שחיטה מעורבת דסיפא :

ועוד לרבנן נציל לתוכו אוכלין ומשקין . (ולחאי נקט חלר מעורבת) ולחדמפלגי בין חלר מעורבת לחבוי הוה לן לפלוגי בין מבוי משותף למבוי שחיטו משותף דבמשותף יהא מותר להציל לתוכו אוכלין ומשקין ולחאי נקט חלר מעורבת :

אלא אמר רבה כו' . תימה מה תירן רבה מקושיא דגציל לתוכו אוכלין ומשקין ולומר ר"י דרבה רולה לומר דרבנן סבירי כרבי יהודה דוקא לגולך הלכת כחבי הקדם ולא לעורך לחר ולחבי פריך משום דחיטו גרלה לו סבירה ליסברו כר' יהודה לחלין ומשני חבוי ג' מחיטות כו' ולחבי לא סבירי רבנן כר"ש לחלין דר"ש להלכת כחבי הקדם סבי בלחי חחד כדמסיים ולחיל ולחפילו לרבי לחיעזר כו' :

לבדו אלא אתה מצריל אפי' המעות כך אם יש מעות בתיק והצדוקת להביאו להציל ס"ת אינך מסיר המעות מתוכו דילמא שני התם במקום שכבר הניעה הדליקה עד הספר ואם יתעסק בהשלכת המעות תאכלם הלהבה . אבל במקום ההדליקה לא הניעה [עדיין] והולכין להביא תיק להציל הספר . אם יש בתיק מעות אסור למשלן עד שישליכם . ושני רב אשי לעולם כראמרינן מעיקרא . ודקא אמרת התם בתיק מלטול הכא בעור שאינו מפולש וראה אביי ורבא דאמרי תרוייהו מודה ר"ש הסבר דבר שאינו מתכוין שרי בפסק רישיה ולא יפוי כגון זה אמרינן באומר הפשתים דאינו מתכוין לעור דומה לאומר הנני מתך ראש זה העוף ואין כוונתי לעור . ואקשינן והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו מודה ר"ש הסבר דבר שאינו מתכוין שרי בפסק רישיה ולא יפוי כגון זה אמרינן באומר הפשתים דאינו מתכוין לעור דומה לאומר הנני מתך ראש זה העוף ואין כוונתי לשוחטו כגון זה אפי' לר' שמעון שוחט הוא. ואסקי' דשקיל ליה בבדיו . פי' ברוי נקבים וחבי קאמר מאן דמבוע ליה כשהוא משפשפו מוכחא מילתא דלא בעי ליה לעור ולא דמי לפסיק רישיה ולא יפוי . ולחיכוך מצילין אותו לפבוי הלכה . ולית הלכתא כבן בתירא דאמר אפילו לפבוי המפולש וחיכי דמי מבוי שאינו מפולש . שמצילין בו כתבי הקדש :

אסקה

[ע"ש פי' ברוך שכינס וכיכי קאמר מתן דבוע ני לעור כשהוא מפסיקו מוכחת מילתא דלא כמי לעור ואין לו להתה ממנו ולא דמי לפסיק רישיה עכ"ל ולפי פי' זה יתייישב קושית התוס' ד"ה דשקיל הת דתניא בתמיד נשחט תמת תשבה וכו']

[מלת תשבה ליתת שם ע"ש]

[עיין תוס' ד"ה ובלבד]

[ל"ל התם]

ליעיל שב: קג. קיח: לקמן קכ: קלב. קמג. סוכה נג: [ביצה לו.] כתובות ו. כתובות כה. ב"ק קיא. ב"ב קנו. ואילך. ב"ב קנו. ב"מ כב. ב"ק קיז. ב"ב קנו. ב"מ כב. ב"ק קיז.
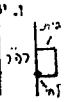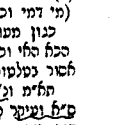
ליעיל ו. מיהודין יב. יבמות כב. נזיר נה. נה.